

אמר ליה עולא: אָנֹן אֲנִי שְׁסֻבָּר שְׁדֵי בְּכֶךָ
שְׁהַעֲרוֹר לְבֵד חֹופָה אֶת הָעֵצֶם, לְוָמֵד בְּדָרְבֵי
הַבְּרִיאָתָא לְעַלִּיל, כִּי עֹור אָו בְּשֵׂר תְּנִינָן.

איכא דאמרי יש השונים מימרא זו של
עללא, להפוך:

אמר עולא אמר רבי יוחנן: עֹור מִצְטָרָף
לְבָשָׂר. כְּלָוָר, רָק אֶם מִכּוֹסָה הָעֵצֶם בְּשִׁנְיָהֶם
יְחִיד, כְּשָׁר.

אמר ליה רב נחמן לעולא: מַנֵּן לְךָ שְׁדֵי
בְּצִירָוף שֶׁל שְׁנֵיהֶם בְּלִבְדֵי. וְלִימָא יַתְּכַן שְׁעֵד
כִּמְהָ שְׁשׁוֹנָה מֶרֶטֶת דְּבָרֵי הַבְּרִיאָתָא עֹור
וּבְשָׂר חֹופִין, אֵין הַכוֹנָה שְׁדֵי בְּחִזֵּי מֹזה
וּבְחִזֵּי מֹזה. אֶלָּא הַכוֹנָה הִיא שָׁם יְשַׁׁרְבָּה
בְּשָׂר, יְכֹלַע הַעֲרָר לְהִיוֹת מְשֻׁלִּים לְבָשָׂר,
וּבְדָרֵי הַבְּרִיאָתָא, שָׁוֹנִים אָוֹתָם לְחוֹמְרָא.

ב. ובעינן אף שרוב הקיפו החיצוני של
העצם יהיה מכוסה בבשר. (374)

אמר עולא, אמר רבי יוחנן: לעינן כיiso
העצם שלא יחשב כטריפה, עור — הרוי הוּא
בבשר. וכך במקום שאין העצם מכוסה
בבשר לעוביה או להיקפה, הרוי שאם יש שם
עור המכסה אותה, דיןו כבשר.

אמר ליה רב נחמן לעולא: ולימא עד כמה
שאומרים אנו שעור הוּא כבשר, יאמар מר
שיש להחמיר וכיiso העצם, יהיה על ידי כך
שעור מצטרף לבשר. כלומר, שלא די בעור
בלבד, אלא צריך שייהי לכל הפתוח חצי
עור וחצי בשר. ויחד, יהיו חופין על העצם.
אך בעור בלבד, אין די. ולמד חומרא זו, דהא
בבריאות "עור ובשר חופין את רבו" קתני.
ומשם שצורך שייהי גם עור וגם בשר,
ומדוע לעולא די בבשר בלבד?

במוקום שמייצר והולך, או רוב היקפו יותר מרוב
עוביו. הילכך בעינן לעולם תרווייה! [וראה
במפרש ר' ראי"ש והתודר שם וכן בס' של שלמה
סימן י"ז שהרחיבו בכיאור הדבר].

374. על דברי משנתנו, נשבר העצם אך רוב
בשר קיים, כותב ר' ש"י: מפרש בגמרא, רוב
עוביו ורוב היקפו. וזהו כפי המבואר בגמרא
כאן.

מפניו ששל ר' ש"י משמע, שהבין כי הנידון
במשנה "נשבר העצם" דין בungan שנשבר העצם
 יצא לחוץ. ו"רוב בשר קיים" האמור במשנה,
הינו עור ובשר חופין את רבו.

למד מכך הר"ז, שלדעת ר' ש"י, אילו לא
יצאה העצם לחוץ, אין צורך שייהי רוב בשר
קיים.

אולם הרשב"א הביא בשם רבינו יונה,

אחד, והולך ונעשה צר בצדיו الآخر. ובעינן זה
יתכן שישפה הבשר את רוב העובי ולא את רוב
היקף. וכגון שחופת את רוב שני צדי
המשלש לרוחבו, אך בסיס המשלש נשאר גלווי,
ולמעשה נמצא שרוב עובי [כלומר רוחב
המשלש בשיפועו] מהופת, אך רוב היקף העצם
— אינו מהופת.

וכן להיפך, שחופת הבשר את הבסיס וקצת
מתחלת השיפוע, אך רוב צדי המשלש
נשארים גלוויים. ובאופן זה חופת את רוב היקפו,
ולא חופת את רוב עוביו. ובזה נחלקו האם צריך
שרוב עובי העצם תהיה מהופת, או שרוב
היקף.

התו ר' סימן נה פסק כאביו הרא"ש, וכותב:
יש עצם שאין עגול אלא רחב מצד אחד והולך
ומיצר לצד השני. ואם בשר החופת הוא בצד
הרחב, או רוב עובי יותר מרוב היקפו. ואם הוא